Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38173
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

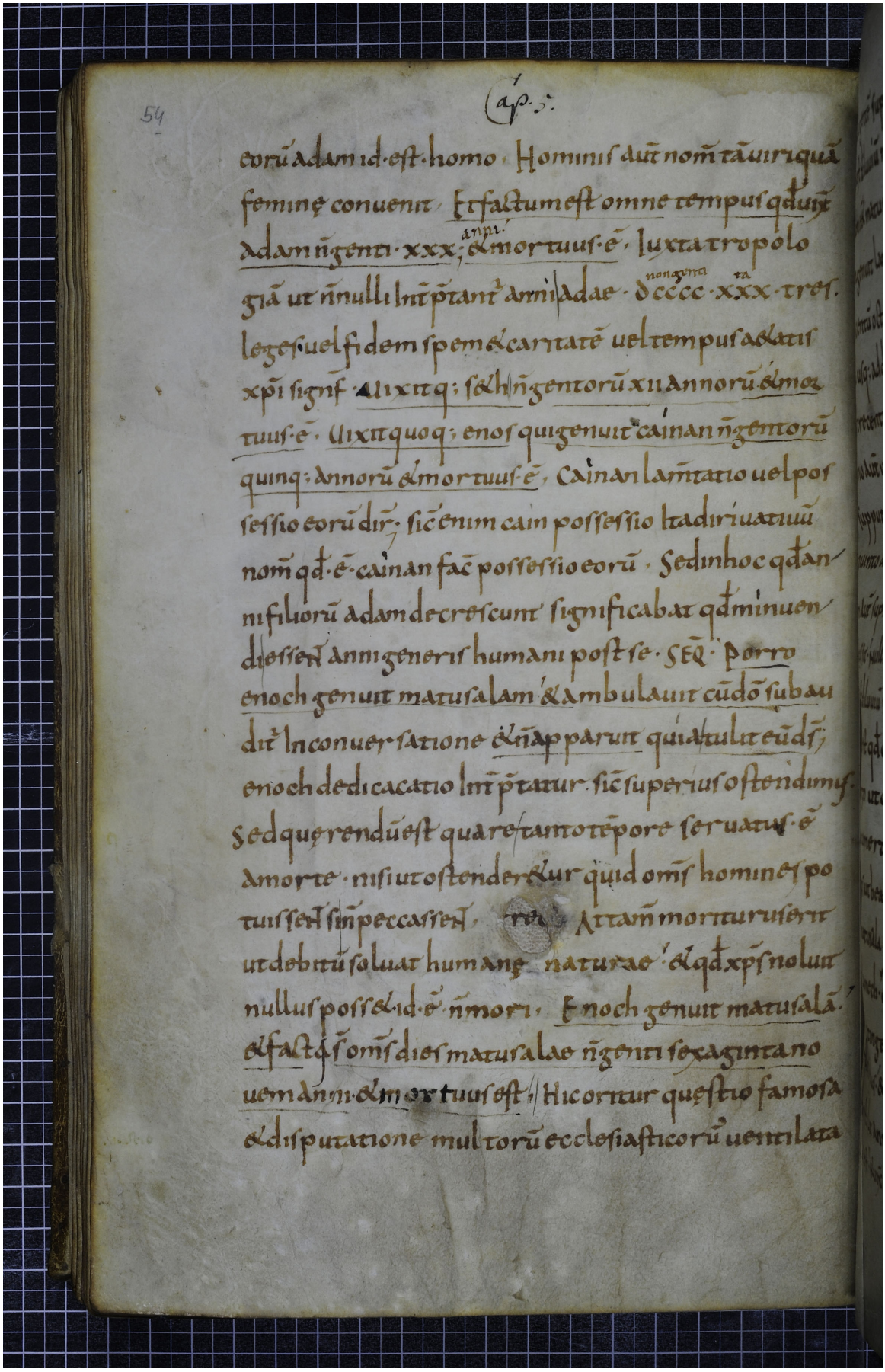

54

cap. 5.

eorū adam id·est·homo. Hominis aūt nomē tāuiriquā
femine conuenit. Et factum est omne tempus qđuix
adam ñgenti·xxx; anni. & mortuus·ē. Iuxta tropolo
giā ut ñnulli īntpretant anni adae· d nongenta cccc·xxx·tres.
legesuel fidem spem & caritatē uel tempus ablatis
xpī signf·Uixitq; seth ñgentorū xii annorū & mor
tuus·ē· Uixitquoq; enos quigenuit cainan ñgentorū
quinq; annorū & mortuus·ē. Cainan lamentatio uel pos
sessio eorū dr· sic enim cain possessio tradiriuatiuū
nomē qđ·ē·cainan fac possessio eorū. Sedinhoc qđan
ni filiorū adam decrescunt significabat qđminuen
diessent anni generis humani post se· Seq· Porro
enoch genuit matusalam & ambulauit cū deo subau
dit inconuersatione & ñ apparuit quia tulit eū ds;
enoch dedicacatio intpratur· sic superius ostendimus.
Sed quę rendū est quare tam otempore seruatus·ē
amorte· nisi ut ostenderetur quid omis homines po
tuissent sin peccassent. Ita & attamen morturus erit
ut debitū soluat humanę naturae & qđ xps nolui
nullus possit & id·ē· ñmori. Et enoch genuit matusalā·
& fact ds omis dies matusalae ñgenti sexagintano
uem annī & mortuus est. Hic oritur quęstio famosa
& disputatione multorū ecclesiasticorū uentilata